Oppland Arbeiderblad 30.09.2019
Av Tanja Caldecourt, Kulturkoordinator for MusiKom, Gjøvik

Kulturhuset

Gripende premiere

Martine Kraft og Acosia Red Elk 'bridging worlds - one song at a time'. Foto: Alexander Rostad

Om antall publikummere med tårer i øynene sier noe om kvaliteten på en forestilling, kan vi konkludere med at premieren på MusiKom LIVE var en suksess.

INNSENDT
Det ble nemlig en sterk opplevelse da MusiKom dro i gang sin nye konsertserie lørdag kveld. Kvelden åpnet med noen ord fra kulturkoordinator Tanja Caldecourt, som trakk fram brobygging som et kjernepunkt og noe av grunnen til at det var en ære å åpne med Iwashere og Acosia Red Elk.

- Hva gjør man når man bygger bro? Man knytter sammen. Åpner opp for møter og nye muligheter, sa Caldecourt.
Iwashere er komponist og hardingfeleutøver Martine Krafts nye trio. Med seg har hun Nils Jørgen Nygaard Kraft og Sven Andréen som sammen lager musikk i et slags eksperimentelt og beatbasert folk-landskap.

Martine Kraft har komponert musikk inspirert av sterke møter med den amerikanske urbefolkningen gjennom mange år, og uten tvil har hun en dyp respekt for det som har blitt delt.

Med låter som The Buffaloes of Ed Iron Cloud, Wakpamni Lake, Thurmans Morning Song, Marlene og Arvol Looking Horse ble disse møtene for første gang også til opplevelser for oss andre. Nå håper den splitter nye trioen på muligheter for å formidle mer, forhåpentligvis også sammen med Acosia Red Elk.

Kanskje vi får høre mer om hvordan det var å oppleve reservatene på nært hold. Om steder hvor ingen hus hadde intakte vinduer. Og om menneskene som forandret livet til ekteparet Kraft.

Acosia Red Elk fra Umatilla-reservatet i Oregon var en av disse menneskene. Hun viste seg å være en formidabel historieforteller. Acosia Red Elk ga oss århundregamle muntlige overleveringer i tillegg til moderne tradisjonsdans, og innsikt i en virkelighetsoppfatning mange kjente seg igjen i. Gammel og ny tid møttes, det samme gjorde folkedansen Jingle Dance og Iwashere.

Det var ikke bare musikken og dansen men også budskapet som resonnerte i publikum. Som ei jente på fjorten skrev i gjesteboken: «Dette er den beste opplevelsen jeg har hatt i hele mitt liv».

Acosia Red Elk fortalte om dansens og draktenes opprinnelse, men mest av alt formidlet hun de eldre tradisjonenes respekt og ydmykhet ovenfor naturen, det man spiser, og alt liv man er i kontakt med.

Martine fortalte at navnet Iwashere kommer fra det å være tilstede med intensjon, og bevisstheten rundt at vi har ringvirkninger. Kvelden ble avsluttet med trampeklapp og bursdagssang for Acosia som fylte år denne dagen – i byen hun besøkte for første gang, men mente det ikke var tilfeldig at hun var i. I tillegg er jo kommunevåpenet en svane, og Acosia betyr ung svane som letter. Etter forestillingen tok Acosia imot alle som hadde spørsmål og publikum fikk te og hjemmebakt muffins i pop-up cafeen. Bakt med kjærlighet – selvsagt.